

РЕШЕНИЕ

№ 2792

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10676** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на И. Е. Г., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.А, първи надпартерен етаж, вдясно срещу наложена на 06.10.2021 г. принудителна административна мярка ПАМ – принудително задържане с техническо средство тип скоба на паркирано МПС – л.а. марка Лексус с рег. [рег.номер на МПС], Ц. П. Н. на основание чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, от К. К.- служител на [фирма] при СО.
Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваната ПАМ, тъй като посоченото нарушение не е извършено, има пуснат валиден SMS. Моли съда да отмени оспорвания акт и да осъди ответника да заплати всички сторени по делото разноски.
Ответникът по делото Ц. П. Н., служител на [фирма] при СО, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да остави същата без уважение. Претендират се разноски по делото.
Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.10.2021г., в периода преди 15:57 часа жалбоподателят паркирал автомобила си в [населено място], на обозначена зелена зона. На същия ден в 15:57 часа служител на

[фирма] – Ц. П. Н., на длъжност „контрольор автомобилен транспорт“ установил, че автомобила на жалбоподателят е паркиран в участък, който попада в „зелена зона“ на [населено място], като за същия не е заплатена дължимата сума за престой в зоната, нито чрез изпратен SMS, нито чрез поставен талон, поради което спрямо автомобила била наложена ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство.

На автомобила е поставено съобщение № 1980959 (лист 72 от делото), в което било посочено начина и реда за поставяне на техническо средство тип „скоба“ на МПС, както и е посочена възможността и условията при които МПС може да бъде репатрирано в специализиран паркинг. Съставен е бил протокол за блокирани автомобили от 06.10.2021 г., в който е отразено, че МПС - марка „Лексус“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] е „заскобен“ в 15.57 часа. При установяване на нарушението и поставянето на скобата са били изготвени цветни снимки, приложени по делото. На същата дата - 06.10.2021г. в 17:49 ч., след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв. от жалбоподателя, екип на [фирма] е свалил „скобата“ от автомобила.

По делото е приета административната преписка в която са приложени Заповед № СОА20-РД95-502/29.12.2020 г. /л. 15-23 от делото/ на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018 г. /л. 24-27 от делото/ на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. Приложено е Решение № 73 от 17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община. Приложена е Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ /л.40-51 от делото/.

В съдебното заседание е разпитан като свидетел присъстващия на проверката служител на ЦГМ ЕАД – И. Б. – „шофьор, той и контрольор“. Същият разказва, че на 06.10.2020г. бил на работа, с колегата си Ц. Н., като последният извършил справка и установил, че не е заплатена таксата за почасово паркиране. След като установил, че това не е направено, колегата му Н., поставил на автомобила техническо средство тип „скоба“.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е подадена от надлежната страна в законоустановения 14-дневен срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл.167, ал.2,т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото

средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Съгласно Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице [фирма], като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на [фирма] с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкция за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт " и "Контрольор автомобилен транспорт , той и шофьор " в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на [фирма], които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контрольор автомобилен транспорт“.

По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство.

Със Заповед № СОА20-РД95-502/29.12.2020. на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площади – общинска собственост „Синя зона” и „Зелена зона”. Със Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г. кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че

след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на общинското дружество [фирма], се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба“.

Не се спори и се установява от фактите по делото, че на 06.10.2020г. жалбоподателят е паркирал собствения си лек автомобил марка „ЛЕКСУС“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], на паркинг в „зелена зона“ и е заплатил паркиране в зелена зона, за което е получил потвърдително съобщение. Не се оспорва от страните, а и от приетите по делото писмени доказателства се установява, че на същия ден малко след изпращане на съобщението от ЦГМ е изпратено ново, с което е уведомена жалбоподателя, че поради неправилно паркиране на автомобила - предвид, че е паркирала в синя зона, а е изпратила СМС за зелена зона.

По делото е установено, че жалбоподателят действително е заплатил кратковременен престой за паркирането, като е изпратила от мобилният си телефонно съобщение за паркиране, но СМС-а е бил изпратен от телефона му в 15:58:50 ч., видно от приложената по делото разпечатка от мобилен оператор А1. т.е. една минута след като на автомобила била поставена скоба. Следователно, макар и изпратил СМС и то в рамките на минута след извършената проверка, жалбоподателят на практика е бил в нарушение на изискванията за платено почасово паркиране. С оглед на горното действително от доказателствата се установява, че нарушението е било извършено към момента на поставяне на скобата на автомобила.

При установяване на последното, служители на ЦГМ, в частност – ответникът е наложил принудителната мярка, за което лицето е уведомено чрез СМС и съобщение, залепено на автомобила, която се изразява във фактическо поставяне на средство „скоба“ за блокиране на автомобила. След установяване на този факт и заплащане на съответната такса от 30 лева, автомобилът е освободен.

При тези обстоятелства, съдът приема, че мярката е законосъобразна.

По направените конкретни възражения, съдът съобрази следното:

На първо място, както бе посочено, предмет на оспорване е самото фактическо блокиране на автомобила. Липсва неяснота относно автомобила, собствеността му, както и относно факта, че именно настоящата жалбоподател е уведомен своевременно за наложената мярка, вкл. и чрез СМС.

Налице е компетентност на наложилите мярката служител и настоящ ответник, за което не се спори.

Спазена е процедурата, като е приложен един от възможните методи – поставяне на блокиращо устройство тип „скоба“, които правомощия за регламентирани в чл. 124 от НОДТОСО и т.2-9 от Заповед No COA18-РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО. Следва да се отбележи, че именно това е мярката, която предписва цитираната заповед при установените факти, като сочената в жалбата друга и по-тежка мярка е предписана в т. 10 от Заповедта и предвижда, че след изтичане на работното време, при престояване на принудително задържано ППС, без заплащане на таксата от собственика му, същото следва да бъде принудително преместване. В настоящият случай не е налице такова поведение на водача, респ. не са възникнали предпоставки за процедура по т. 10 от Заповедта.

Обхватът на различните зони за паркиране в С. е определен в НОДТСО и Заповед No COA20-РД95-502/29.12.2020 г. и приложение No1 към нея. Установява се, че при навлизане в улицата, на която е бил паркиран автомобилът е налице указателна табела за наличие на зонирание, както и ред за заплащане на таксите за това. Мярката е и

съответна на целта на закона, защото принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължима такса. При този изход на спора, жалбоподателят следва да понесе направените и претендирани от насрещната страна разноски в размер на 600 лв. с вкл. ДДС, съгласно представения списък по чл.80 ГПК и доказателства за плащане. С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Е. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място] по повод на наложена принудителна административна мярка „принудително задържане с техническо средство тип скоба на ППС“ на жалбоподателката на 06.10.2021г.

ОСЪЖДА И. Е. Г., ЕГН [ЕГН] в полза на Ц. П. Н., на длъжност „контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в Център за градска мобилност ЕАД, С. сумата от 600 /шестотин/ лева, разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: